

Od Redakcji

Czasopismo *Język. Komunikacja. Informacja* obejmuje szeroki zakres zagadnień, co widoczne jest również w bieżącym numerze: od struktur językowych, poprzez prawa językowe mniejszości, po terminologię.

Pierwszy dział tematyczny zawiera analizy **struktur językowych** w języku węgierskim oraz planowym języku esperanto. W języku węgierskim Éva Hrenek analizuje struktury mające w swoim składzie czasownik funkcyjny, a Bence Pomázi znaczenie trzech sufiksów przypadku w oparciu o użycie języka przez mówców rodzimych. Niejednoznaczne użycie dotyczy także esperanta, np. w przypadku przyrostka *-ec*, które to Wim Jansen próbuje opisać w ramach gramatyki funkcjonalnej.

W dziale o **komunikacji** pojawiają się różnorodne tematy. Bengt-Arne Wickström za pomocą kryteriów ekonomicznych przedstawia prawa językowe mniejszości i pokazuje niebezpieczeństwo dyskryminacji. Goro Christoph Kimura na podstawie form komunikacji granicznej między Polską a Niemcami szuka rozwiązań odpowiednich dla Japonii. Renato Corsetti opowiada się za wielojęzycznością – która jest powszechna w wielu krajach – i przedstawia przypadek, gdy jednym z języków jest esperanto; ponadto porusza również problem językowy imigrantów. Aleksandra Urzędowska traktuje komentarze na Facebooku jako specyficzny gatunek w komunikacji online.

Dział o **interlingwistyce** rozpoczyna się od artykułu Sabine Fiedler, w którym Autorka wyraźnie rozróżnia języki planowe stworzone do komunikacji międzynarodowej od języków tworzonych na potrzeby filmów i książek fantastycznych, a jednocześnie wskazuje wspólne cechy, uzasadniające ich miejsce w interlingwistyce. Artykuł Sergeja Kuznecova poświęcony jest pietrogradzkiemu towarzystwu interlingwistycznemu Kosmoglot, które było pierwszą próbą powiązania podejścia inżynierskiego i humanistycznego z nauką o komunikacji językowej. Interlingwistyka azjatycka jest mało znana; w niniejszym tomie Bradia Maura krótko przedstawia idee K'ang Yu-weia dotyczące uniwersalnego języka.

Dorottya Mózes – podobnie jak w JKI 13 – bada literaturę metodami językoznawczymi: tym razem próbuje ukazać międzykulturową tożsamość Salmana Rushdiego w jego *Szatańskich wersetach*. Andrzej Swoboda kilkoma przykładami dowodzi, że również w terminologii chemicznej przejawia się specyfika języka chińskiego.

Z okazji ukazania się książki *Langmaker* Jeffreya Henninga Věra Barandovská-Frank wprowadza nas w świat języków skonstruowanych (conlangs), które masowo zaczęły pojawiać się w Internecie w ostatnich 30 latach. Recenzja Idy Strii przedstawia podręcznik uniwersytecki Věry Barandovskiej-Frank na temat interlingwistyki.

From the Editors

The journal JKI (Language Communication Information) covers a wide range of topics as can also be seen in the current issue: from language structures through minority language rights to terminology.

The first thematic group is made up of analyses of **language structures** in Hungarian and in the planned language Esperanto. For Hungarian, Éva Hrenek analyzes the structure of light verbs and objects, while Bence Pomázi examines the meaning of three syntactic endings based on the usage of native speakers. Esperanto also has instances of ambiguous usage, such as that of the suffix *-ec*, a description of which is undertaken by Wim Jansen within the framework of functional grammar.

Rather disparate subjects appear in the chapter on **communication**. Bengt-Arne Wickström applies economic measurements in order to present the language rights of minorities and to highlight the danger of discrimination. Christoph Goro Kimura examines forms of communication found in the area of the Polish and German border and applicable solutions for Japan. Renato Corsetti pleads for multilingualism which is found in many countries and examines what happens when one of the languages is Esperanto, also touching upon the language problems of immigrants. Aleksandra Urzędowska treats comments on Facebook as a specific genre of internet communication.

The chapter on **interlinguistics** begins with an article by Sabine Fiedler, who clearly distinguishes planned languages created for international communication and languages created for works of science fiction. She finds common features that justify the place of the latter in interlinguistics. The article of Sergey Kuznetsov is dedicated to the Petrograd interlinguistic society Kosmoglot which was the first attempt to connect engineering and “*hōmaranism*” (humanistic) approaches to the science of language communication. The history of interlinguistics in Asia is not well known, in this volume Brady Moore (Bradius Maurus) briefly presents some of the ideas of the Chinese interlinguist K’ang Yu-wei on a universal language.

Dorottya Mózes, as in volume 13, examines literature through linguistic methods. This time, she explores transcultural identities in Salman Rushdie’s novel *The Satanic Verses*. Andrzej Swoboda shows, through several examples, that the special nature of the Chinese language can also be found in the area of chemistry terminology.

On the occasion of the publication of the book *Langmaker* by Jeffrey Henning Věra Barandovská-Frank guides the reader through the world of Conlangs (constructed languages) which have appeared in great numbers on the internet over the past 30 years.

A review by Ida Stria presents the university textbook on interlinguistics written by Věra Barandovská-Frank.

De la Redaktoroj

La revuo JKI havas larĝan gamon da temoj kiun manifestas ankaŭ la aktuala numero: de lingvaj strukturoj tra minoritataj lingvaj rajtoj ĝis terminologio.

La unuan temgrupon konsistigas la analizo de **lingvaj strukturoj** en la hungara lingvo kaj en la planlingvo esperanto. En la hungara lingvo Éva Hrenek analizas la strukturojn: funkcia verbo kaj objekto; Bence Pomázi ekzamenas la signifojn de tri sintaksaj finaĵoj surbaze de la lingvouzo de denaskuloj. Ankaŭ en esperanto aperas neunusenca uzado, kiel tiu de la sufikco -ec kiun Wim Jansen provas priskribi en la kadro de funkcia gramatiko.

Iom malsamaj temoj aperas en la ĉapitro pri **komunikado**. Bengt-Arne Wickström aplikas ekonomiajn mezurilojn por prezenti la lingvaj rajtojn de minoritatoj kaj montri la danĝeron de diskriminacio. Christoph Goro Kimura serĉas la formojn de landlima komunikado inter Pollando kaj Germanio, kaj la aplikeblajn solvojn por Japanio. Renato Corsetti pledas por plurlingveco kiu estas ofta en multaj landoj, kaj prezentas la kazon, kiam unu el la lingvoj estas esperanto, krome tuŝas la lingvan problemon de enmigrantoj. Aleksandra Urzędowska traktas la komentojn en Facebook kiel specon de interreta komunikado, kiel specifan ĝenron.

La ĉapitro pri **Interlingvistiko** komenciĝas per la artikolo de Sabine Fiedler kiu klare distingas la planlingvojn kreitajn por internacia komunikado kaj la lingvojn konstruitajn por scienc-fikciaj verkoj kaj filmoj, trovante ankaŭ la komunajn ecojn pravigantajn ilian lokon en interlingvistiko. La artikolo se Sergej Kuznecov estas dediĉita al la Petrograda interlingvistika societo Kosmoglot kiu estis la unua provo kunligi la inĝenieran kaj la homaranisman aliron al la scienco pri lingva komunikado. Azia interlingvistiko estas malbone konata; en la nuna volumo Bradio Moro mallonge prezentas la ideojn de la ĉina K'ang Yu-wei pri universala lingvo.

Dorottya Mózes – kiel ankaŭ en JKI 13 – esploras literaturon per lingvistikaj metodoj: ĉi-foje ŝi provas elmontri la transkulturan identecon de Salman Rushdi en lia verko *Satanaj versoj*. La specifeco de la ĉina lingvo aperas ankaŭ en la kemia terminaro – tion elmontras Andrzej Swoboda per kelkaj ekzemploj.

Okaze de la libro *Langmaker* de Jeffrey Henning Věra Barandovská-Frank gvidas nin en la mondon de konstruitaj lingvoj (Conlangs) kiuj amase aperis en la reto dum la pasintaj 30 jaroj. La recenzo de Ida Stria prezentas la universitatan lernolibron pri interlingvistiko de Věra Barandovská-Frank.